

Σχόλια. Ούποτε ποιήσεις τὸν καρμίνον.] οὔτε A
 τοὺς Λακεδαιμονίους διπλοῦσι ὀρθά καὶ ἀπλά φρο-
 γείν. Οὔποτε δειπνήσεις.] ὅτι καὶ οἱ χρησιμολόγοι με-
 τέρχον τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως, δῆλον ἐκ τοῦ Λάμ-
 πωνος, ὁδὸς τούτου ἠξίωτο. φησὶν οὖν, οὐκέτι ἔσαι πτόε-
 μοσ. τούτου γὰρ μὴ ὄντος, οὐδ' ἐν ἐλάμβανεν ἐκ τοῦ δι-
 μοσίου εἶναι. ὅπῃ γὰρ τοῦ πολέμου χρεία ἦν μάντεων.
 Ἐπὶ τῷ παραχθέντι] ὅπῃ τῷ γυμνάσει πλὴν εἰρήνῃ. Τὸν
 τραχὺν ἐχθρὸν] οὐδ' ἐμείς φιλίαν παρὰ Λακεδαιμονί-
 οὺς. ἄλλως. ἀλλίσι παμπαν τὸ εἰρημῶν εἰς τὸ

Ὡς οἱ μὲν νέφθε ἐχθρὸν ἀπὸ σάμφοι πολέμοιο,
 Εἰρήνῃ εἰλοντο, καὶ ἰδρύσανθ' ἱερέϊω.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐμὴρ ἐκάη, καὶ σπλάγχχ' ἐπά-
 σαντο,

Ἐσπενδον δεπείασιν, ἐγὼ δ' ὀδὸν ἠγεμόνοιο.
 Χρησιμολόγω δ' ἐδείξαι ἐδίδου κἀθῶνα φασίνον.
 Ἱερ. Οὐ μετέρχω τέκτον, ἐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλ-
 λα.

Τρ. Ἀλλ' ὁ θεὸς τοι νῆ Δί' Ομηροσ δεξιὸν εἶπεν, C
 Αφρήτωρ, ἀδέμωσ, ἀνείσοσ ὅσιν ἐκεῖνθ',
 Οσ πολέμου ἔραται ὀπιδημίω ὀκρυόεντοσ.
 Ἱερ. Φερέζω δὴ, μὴ πωσ σε δόλω φρένας ἔξα-
 πατήσασ

Ἰκπνθ' ἀμφίη. Τρ. Τοῦτ' ἐμὲ σὶ σὺ φυλάτ-
 του.

Ὡσ εἶπ' φοβερόσ τοῖσ σπλάγχχοισ ὅσιν ὁ χρη-
 σμὸσ,
 Ἐγχει δὴ σπονδῶν, καὶ ἦν σπλάγχχων φέρε
 δευεί.

Ἱερ. Ἀλλ' εἰ ταῦτ' ἀδοκεῖ κἀγὼ μευτὸρ βαλα-
 νόσω.

Τρ. Σπονδῆ, σπονδῆ.

Ἱερ. Ἐγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχχων μετῆρ
 ὀρέξον.

Τρ. Ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ὅσιν φίλον μακάρεασ
 θεοῖσιν,

Ἀλλὰ τόδε φερέτερον σπένδειν ἡμῶσ, σὲ δ' ἀ-
 παλθεῖν.

Ὡ πότνι' εἰρήνην ὀφείμενον τὸν βίον ἡμῖν.

Σχόλια. Ὡσ οἱ μὲν.] ἀσείωσ πάνυ παρέπλεξε τὰ
 Ομήρου. Ἰδρύσανθ' ἱερέϊω.] οὐ χύτρεασ ὡσ ἀνω ἔλε-
 γον. Ὀδὸν ἠγεμόνοιο.] τῆσ θυσῖασ ἠξίωτον. Κἀ-
 θῶνα.] νῦν τὸ ποτήριον, ἀλλαχοῦ δὲ ἀνθάρον. εἶπ' δὲ
 τὸ ἠπορήσει τὸν μάντιν ἐκ τῆσ θυσῖασ αὐτὸν μη-
 δὲν ταῦτῆσ ἀποπερδῆσαι, ἀλλὰ μηδὲ σπονδῆσ μετα-
 χεῖν, τοῦτο ἔπαμξε. κἀθῶνα δὲ λέγει τὸν νῦν λεγόμε-
 νου κῶθον εἶδοσ ποτηρίου λακωνικοῦ μονώτου ὀσρα-
 κίνου, ὃν ἐρεσκὸν καλοῦσι σπυλαίον. ἐπειδὴ μερεῖον
 ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ταῦται, κῶθῶνασ εἶχον. καὶ κῶ-
 θωνίω μεθύω ὡσ τὸ ἔρω δὲ καὶ κῶθωνίζομενοσ ἀφ'
 ἡμέρασ. Σίβυλλα] οὐ γὰρ κῆται ταῦτα φερέ. Σίβυλλ-
 λῆ τῆ χρησιμολόγω. ἄλλωσ. τὰ ἔσθη φησὶ ταῦτα μὴ
 ὀπιγινώσκου. μόνῃ δὲ εἶδῆναι τὴ σιβύλλεασ, οὐ γὰρ κῆ-
 ται ταῦτα φερέ. Σίβυλλῆ.

CHRIST. Κῶθῶνα] κῶθων vel κῶθῶσ aut
 κῶθλοσ secundum Hesychium genus est poculi
 Laconici testacei monota. i. vnicam ansam habentis:
 vocatur etiam ἐρεσκὸν σπυλαίον. Sumitur

αὐτῆσ μετῆρ γὰρ ἀφ' ὀσσωπον. οὐκοῦν φησὶν. οὔτε ἡμῶσ
 πείθεασ ἀν ποτε μετῆρ δ' οὐναί τοι τινὸσ, οὐδ' ἠπίουσ τοι
 γυρονέασ, ὡσπερ ἐπ' ἀν ποτε λείοσ ὁ τραχὺσ ἐχθρὸσ γά-
 νοῖτο.

CHRIST. Ἐν Πρυτανείῳ] Harioli & aruspices
 habebant victum ex publico, ut habuit Lampon, sed
 praecipue belli tempore. Nam eorū tunc vsus erat
 maximus. Itaque non mirum si Hierocles iste pacem
 aueratur.

B Sic inimica illi bellorum nube fugata
 Pacem acceperunt, & supposuere bidentii:
 Ac tandem tostis strebulis, extisque comesis,
 Libarant pateras lati praecunne viam me:
 Sed nullum vati memini praeberere culignam.
 HIE. Hac ego non capio, nec enim est effata Si-
 bylla.

TRT. At sapiens quondam rite hoc praedixit
 Homerus,
 Exfors ille domus, rauérque, extorris &
 exlex,
 Quem bellum civile inuat, crudele, nefandum.
 HIE. Aspice, sis, ne quid per fraudem fraus in
 extis
 Subripiat milaus. TRT. quin haec tua cautio
 sola est.

D Nempe isthuc metuumt oraclum viscera, ve-
 rum
 Infunde huc libamen, & extra huc prouidus
 infer.
 HIE. Si placet hoc vobis, mihi ero meus ipse
 minister.
 TR. Liba liba.
 HIE. Funde etiam nobis, extorum & porrice
 partem.

E TR. At nondum superis placet immortalibus
 istuc,
 Sed libare prius nos expedit, ipse faceffe.
 O Dea pax tecum da posse extendere vitam.

etiam ὅπῃ τοῦ ἀέκτου & μεθυῖ, vnde κῶθωνίω.
 Puto ego κῶθῶνα & κῶθῶν, qua culigna est,
 non multum differre. Οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα] Sapit hoc
 Prouerbiū : Et Dion Chrysostomus dixit, οὐδ' ἀν ἀληθέσ-
 τερα εἶπω ἦν Σίβυλλῆσ ἢ Βακιδόσ.

Σχόλια. Ἐπιδημίου.] τὸ ὀπιδημίον ἐκ ἔσθῃ
 παρὰ τὰ προκειμένα, παρὰ ἀλλοχάρουσ γὰρ ὡσ ὁ πόλε-
 μοσ, ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ πολέμου ἔραται. εἰ μὴ
 ἄρα τῆσ Ἑλλήνων ὀνομασίῃ, ὀπιδημίοσ δόξει Λα-
 κειδαιμονίοισ καὶ Αθῶναίοισ ὁ πόλεμοσ. Ὡσ εἶπ' φο-
 βερόσ.] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀϊκτινοσ, χαλεπόσ γὰρ εἶπ' ὅσῃ
 σπλάγχχοισ. ἄλλωσ. εἰώθεασ γὰρ οἱ μάντεισ μετῆρ
 πλὴν ἔκβασιν ἦν πραγμάτων λέγειν, ὅτι προρήδειν τῶ-
 το τὸ ἐσόμενον. παρὶν δὲ γυμνάσει οὔτε προίωσιν οὐδ' ἐ-
 τε λέγουσιν. Βαλανεύσω] διακονήσω, ὑπουργήσω, καὶ
 ἐγχεῶ ἐμαυτοῦ ἦν σπονδῶν ἀν δὲ τῆσ ἑαυτοῖσ ὀπιχεῖων
 ὕδωρ, ἢ τὴσ βαλάνωσ κρυπτόντων τῶσ περὶ. τὸ δὲ σπον-
 δῆ, παραπιγραφή ἐν εἰσθεσί κῶθῶσ διασπονδῆσ.